

er et Standpunkt, jeg staar paa endnu den Dag i Dag, men da den gamle Præst i Særslev, som havde et af de fedeste Præsteembeder paa Fyn, hørte det, blev han forskrækket. Kan det mere det ærede Medlem at mindes denne Begivenhed, kan det jo ikke genere mig i nogen Maade.

Det ærede Medlem har Ret i, at Arbejdernes Organisationer have haft Betydning med Hensyn til adskillige af de Spørgsmaal, jeg har nævnt i mit forrige Foredrag, men de Herrer skulle ikke benægte, at det er vor Beredvillighed til at skabe disse Love, der har ført til det Resultat, vi ere komne til, men det er det, de ville have, at Arbejderne ikke maa tro. De ville have, at Arbejderne skulle tro, at det er Socialisterne alene, der have skabt disse forbedrede økonomiske Vilkaar for dem. Det var ogsaa det, der prægede det ærede Medlems Foredrag forleden, da han talte til de arbejdsløse og viftede med den socialistiske Stat som den Fane, de skulde samles under, i Modsætning til alle dem, der ikke tro paa denne Stats velsignelsesrige Resultater. Der er for øvrigt neppe Anledning til at fortsætte Diskussionen om denne Sag videre. Jeg kan kun være glad over, at det ærede Medlem erkendte Berettigelsen af at stemme Tonen i Moll. Han talte i Dur forleden, da han talte for Arbejderne. Det, mente han, var nødvendigt paa det Sted. Hans Kollega, der har ført Ordet for Socialdemokraterne i Dag, begyndte ogsaa i Dur. Det glæder mig, at han i sit næste Foredrag kom ned i Moll. Lad os saa overfor denne Sag blive i den Tonart, og lad os ikke lade os friste fra nogen Side til at gaa over i Dur igen.

Første Viceformand (Jensen-Sønderup): Folketingsmanden for Københavns 5te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning, og saa kan der ikke gøres flere korte Bemærkninger om denne Sag.

Borghjerg: Der var mange derude paa Jagtvejen, som mente, at jeg talte i Moll. Adskillige bebrejdede mig det. (*Berntsen:* Der var nok en Mand med Revolver!) Ja, men heldigvis vare de 1,200 arbejdsløse væsentlig enige med mig og ikke med de enkelte, der bebrejdede mig, at det var Molltoner, jeg talte i, og krævede en ganske anden Tonart. Det ærede Medlem sagde, at jeg viftede med den socialistiske Stat. Hvor mange Gange viftede det ærede Medlem ikke i 70erne med Venstrestaten overfor Højre? Venstrestaten, det var det demokratiske Samfund,

hvis Indførelse den gamle Præst fra Særslev og hele Højre mente var det samme som, at man rendte hele Samfundet over Ende. Saaledes staar den socialistiske Stat for det ærede Medlem og andre Venstremænd, som Venstrestaten stod for den gamle Præst i Særslev og for Højremændene paa den Tid; Udviklingen er nu ikke anderledes.

Som Eksempel paa, i hvilken Grad det er Arbejdernes Organisationer og voksende politiske Indflydelse, der har bragt disse Spørgsmaal frem til en saadan Stilling, at de maa løses, skal jeg blot nævne, at afdøde Ingerslev, der var en forstaaende Mand paa det sociale Omraade, og som i øvrigt erkendte — det kan ses af Rigsdagstidenden —, at det var Socialdemokratiet, der havde aabnet de gamle Partiers Blik for de sociale Brøst, udtalte ved et Vælgermøde i Viby i 1891, at Arbejdsløsheden hørte til de Spørgsmaal, som Lovgivningen overhovedet ikke kunde beskæftige sig med. Altsaa i 1891 var Højre ved sin daværende meget socialt interesserede og ret forstaaende Indenrigsminister ikke kommet videre end til at sige, at dette Spørgsmaal laa ganske udenfor Lovgivningsomraadet. Havde Arbejderne ikke fastholdt et andet Synspunkt, var Lovgivningsmagten heller ikke i dette Øjeblik kommen saa vidt, som den er.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Stauning): Jeg skal udtale nogle Ord i Anledning af, hvad det ærede Medlem fra Lyngby (Abrahamsen) sagde. Han har meddelt mig, at han paa Grund af et Møde ikke har kunnet blive her, og jeg skal derfor fatte mig meget kort. Det ærede Medlem erklærede, at han ikke vilde være med til at følge den Anvisning, der i enkelte af Højres Blade har været fremme om at straffe de arbejdsløse ved at nægte dem Hjælp, fordi de havde givet Penge til Strejken i Sverige. Denne Erklæring var i Grunden det vigtigste af, hvad det ærede Medlem sagde, thi da han i Dag staar som Ordfører for begge Højregrupper, vil der formodentlig ligge deri, at de to Højregrupper heller ikke ville være med til at følge det paagældende Højreblad, som ønskede at straffe Arbejderne.

Naar det ærede Medlem siger, at Arbejderpartiet herhjemme bør først og fremmest tænke paa de danske Arbejdere, der komme til at trænge til Penge, skal jeg blot svare, at Arbejderpartiet herhjemme ingen Sinde har glemt de danske arbejdsløse. Jeg minder om, at de Bidrag, som